

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ!

سرنوشت ما، به دست خود ماست!

(ترجمه)

خبر

روز سه‌شنبه گذشته، حکومت پاکستان از نقشه سیاسی جدید خود در ارتباط به تعامل با کشورهای دیگر پرده برداشت که به طور اساسی موقف طویل‌المدت خود را که به عنوان جناح درگیر در ارتباط به کشمیر و سیرکریک بود، تأیید نمود. (منبع: داوین نیوز، 5 اگست 2020م)

تبصره

مسلمانان پاکستان در قبال افکار و راهکارهای غربی حاکم در کشورشان بسیار حساس هستند؛ اما دست زیر الاشه گذاشته و برای ریشه‌کن نمودن آن کدام کاری نمی‌کنند. مسلمانانی که در پاکستان زندگی می‌کنند، این را می‌دانند که دموکراسی آنان را پارچه‌پارچه نموده و آنان را در برابر قدرت و رهبری غرب منقاد نموده است. آنان خواهان یک رهبری واحدی می‌باشند که بلوچ، پشتون، پنجابی و سندی را تحت یک نظام واحد متحد سازد و آن‌ها را از زیر قیودات و محدودیت‌های غرب استعمارگر رهایی بخشد؛ اما درعین حال، آنان با خیانت‌کارانی که در میان‌شان هستند و سد راه رسیدن آرزوها و خواسته‌های‌شان قرار دارند، سازش نموده و به نحوی از کارهای آنان پذیرایی می‌کنند. مسلمانان پاکستانی از تأثیر راهکارهای نظام سرمایه‌داری غربی بالای زندگی‌شان تأسف می‌خورند و می‌دانند که تنها راهکارهای اسلامی می‌تواند که از دارایی‌ها، ثروت‌ها و زندگی ما حمایت نماید. اما آنان برای رسیدن به آرزو و خواسته‌های‌شان برای رهبران تعیین‌شده خود از سوی غرب مهلت فراوانی می‌دهند، به امید این که زندگی‌شان بهتر شود! مردم پاکستان آرزو دارند که کشمیر از تحت سیطره هندوهای ظالم آزاد شود و امیدوار هستند که یک رهبری با اخلاصی روی کار آید و مردم را به سوی جهاد فراخواند، هندوها را از بین ببرد و کشمیر را آزاد سازد. با وجود این، از جهت دیگر آنان در قبال سکوت و بی‌حرکتی ارتش قدرت‌مندشان که از همه نیرومندتر است برای گرفتن کشمیر از هندوها، سکوت اختیار نموده‌اند.

از سکوت ما مدت‌ها می‌گذرد و مدت‌هاست که آرزومند آمدن تغییر هستیم و در همین آرزو بی‌مناکانه تحت سیطره غرب زندگی نمودیم. قرآن کریم از کار نکردن در راه تغییر اوضاع، ما را بر حذر داشته و هشدار می‌دهد:

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ﴾ [رعد: 11]

ترجمه: الله (سبحانه و تعالی) حال و وضع هیچ قومی را تغییر نمی‌دهد (و ایشان را از بدبختی به خوشبختی، از نادانی به دانایی، از ذلت به عزت، از نوکری به سروری... و بالعکس نمی‌کشد) مگر این که آنان احوال خود را تغییر دهند.

روند صلح طی 70 سال گذشته در آن کشور دروغی بیش نبوده، به باد فراموشی سپرد شده و امت اسلامی را در درگیری ناگواری غرق نموده است. بر ماست که در برابر تلاش‌های حکام خود برای عادی‌سازی روابط پاکستان با دو دولت هندو و یهود به مبارزه و مخالفت برخیزیم و باید که به طور فعال از آزادسازی کشمیر و سرزمین مقدس «فلسطین» از دست مشرکان طغیان‌گر و ملت یهود حمایت نماییم. هم‌چنین بر ما لازم است که تمام پایگاه‌های نظامی امریکا را که در سرزمین افغانستان و پاکستان توسط پرویز مشرف (صدراعظم وقت پاکستان) و جانشینانش با دسیسه‌سازی و همکاری ایالات متحده بنا شده است را نابود و محو سازیم.

پاکستان و قوای کافر هندو برای این که مسلمانان را بفروشد و پاکستان را به دو قسمت تقسیم کنند، دسیسه‌سازی‌ها نمودند و همواره با سرزمین‌های اسلامی ائتلاف نمودند تا که تحت اداره سازمان آیساف با افغانستان بجنگند و آن را اشغال نمایند. بسیار دردآور است که امت اسلامی از تاریخ خود، چگونگی متحد شدن را فراموش کرده و نیاموخته است که باید به تنهایی خود بر ضد قوای کافر به مبارزه بپردازد. بدین خاطر، لازم است که تمام مسلمانان؛ مخصوصاً مسلمانان پاکستان تمام سعی و تلاش خود را در راه شکستادن مرزهای قومی و ساختگی به خرچ دهند و به طور خستگی‌ناپذیر سعی نمایند که امت اسلامی را تحت رهبری دولت خلافت راشد بر منهدم نبوت متحد سازند.

ما باید که قدرت‌های خود را دریابیم، جهان بینی خود را توسعه بخشیم و معلومات خود را در رابطه به نقاط قوت و ضعف قوای کفار در منطقه و جهان بالا ببریم و نظام سرمایه‌داری (مادی‌گرا و فاسد) را از ریشه برکنیم و خلافت راشد دوم بر منهدم نبوت را برپا نماییم.

نویسنده: محمد عادل

مترجم: محمد مزمل

12 آگست/اوت 2020 م.